

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 675/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Vierou Strakovou, advokátkou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/179/2024 zo 17. júla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením o odmietnutí jeho dovolania podľa § 447 písm. e) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, podľa ktorého dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné jeho podania musia byť spísané advokátom.

2. Krajský súd na odvolanie sťažovateľa potvrdil uznesenie okresného súdu, ktorým konanie o jeho žalobe zastavil v časti proti štyrom z množstva žalovaných. Proti tomu podal sťažovateľ dovolanie, ktoré spísal Centrom právnej pomoci (ďalej len „CPP“) na základe predbežného priznania nároku na právnu pomoc sťažovateľovi ustanovený advokát. Keďže advokát bol ustanovený len na spísanie dovolania, okresný súd sťažovateľa uznesením vyššieho súdneho úradníka vyzval na doplnenie splnomocnenia advokátovi aj o zastupovanie v dovolacom konaní. Sťažnosť sťažovateľa, ktorý rozhodnutie CPP o neustanovení advokáta na celé dovolacie konanie považoval za šikanózne, okresný súd uznesením sudcu zamietol, keďže CPP právoplatne zastavilo konanie o poskytnutie právnej pomoci sťažovateľovi na zastupovanie v dovolacom konaní. Najvyšší súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením dovolanie sťažovateľa odmietol, keďže sťažovateľ bol poučený o povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní, no advokátom zastúpený nebol.

3. Sťažovateľ porušenie ústavných práv identifikuje v nesprávnosti namietaného uznesenia najvyššieho súdu, keďže v uznesení krajského súdu nebol riadne poučený o možnosti zastúpenia advokátom v dovolacom konaní. Za nelogický a nezákonný považuje postup CPP, ktoré mu pridelo advokáta len na spísanie dovolania, a nie na zastupovanie v dovolacom konaní.

II.

4. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Z hľadiska ústavného posúdenia treba rešpektovať právomoc najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom vymedzovať si prípustnosť dovolania a vychádzať z toho, že v prvom rade je vecou najvyššieho súdu určovať si koncepciu interpretácie prípustnosti mimoriadnych opravných prostriedkov, a to za predpokladu, že táto nie je nepriateľská z hľadiska ochrany základných práv a slobôd. Z ústavného hľadiska je podmienkou, aby táto interpretácia nebola svojvoľná, ale i formalistická a aby bola čo najustálenejšia (II. ÚS 65/2010).

5. Nesprávna je argumentácia sťažovateľa v časti, v ktorej namieta, že krajský súd ho nepoučil o možnosti zastúpenia advokátom v konaní o dovolaní. Z odôvodnenia uznesenia najvyššieho súdu vyplýva, že krajský súd nepoučoval o možnosti, ale o povinnosti byť ako prípadný dovolateľ zastúpený advokátom v konaní o dovolaní. I keby krajský súd sťažovateľa o povinnom zastúpení advokátom nepoučil alebo poučil nesprávne, čo sťažovateľ nepreukazuje priložením kópie uznesenia krajského súdu, v okolnostiach veci sťažovateľa by táto otázka bola bez významu, keďže sťažovateľ bol osobitne ešte aj uznesením vyššieho súdneho úradníka okresného súdu vyzvaný na to, aby predložil splnomocnenie na zastúpenie advokátom v konaní o jeho dovolaní.

6. Svojvoľná či formalistická nie je argumentácia najvyššieho súdu, ktorý po zistení toho, že sťažovateľ bol advokátom zastúpený len pri spísaní a podaní dovolania, no nie na celé konanie o jeho dovolaní, dovolanie sťažovateľa odmietol. Podmienka zastúpenia advokátom v konaní o dovolaní, teda nielen pri spísaní a podaní dovolania, jasne vyplýva z § 429 ods. 1 CSP, čo vylučuje, že by odmietnutím dovolania sťažovateľa z dôvodu, že v dovolacom konaní nebol zastúpený advokátom, mohli byť porušené jeho ústavné práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Bez významu vo vzťahu k tomu záveru najvyššieho súdu je kritika sťažovateľa vo vzťahu k postupu CPP, ktoré mu predbežne priznalo nárok na právnu pomoc, ktorá sa prejavila v tom, že dovolanie za neho spísal a podal ustanovený advokát, ktorý ho však v ďalšom konaní o jeho dovolaní nezastupoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu